

в напрямі юридичного захисту товарного знаку та продукції. В області управління вимогами вони перевіряють і оцінюють, наприклад, затримки або інші відхилення від договірних послуг і розробляють заходи щодо відображення подальших претензій договірної сторони й примусу до виконання вимог.

У страхових і кредитних установах економісти обробляють кредити або їх повернення, виконують завдання в сфері корпоративного і приватного обслуговування клієнтів. У сфері страхування економістам стають у пригоді юридичні знання у випадку необхідності обробки та врегулювання вимог.

Економісти з правовою підготовкою здатні оцінити, чи є цілі й плани керівництва компанії юридично здійсненними. Ще одне важливе завдання – структурування контрактів всіх видів, особливо трудових договорів. Для цієї мети вони використовують юридичні тексти, збірники рішень, коментарів і юридичні бази даних. Економісти, які займають керівні посади, проводять переговори з діловими партнерами від імені своєї компанії, адекватно оцінюючи юридичний аспект укладених угод.

Економіст повинен розбиратися у всіх складних правових актах, розпорядженнях і наказах, що регулюють діяльність компанії і створюють «правила гри» на ринку.

І нарешті, економіст повинен вміти відстоювати інтереси своєї компанії на будь-якому рівні.

Отже, мегатренди глобальної економіки – це потужна сила, яка змінює суспільство, а з ним і робоче середовище. Бізнесу потрібна не тільки чітка осмислена мета й свобода дій, а й проривні інновації, зухвалі ідеї, нові бізнес-моделі та спеціалісти нової формації, які здатні освоювати суміжні компетенції та успішно використовувати їх на практиці.

ВИЩА ОСВІТА – ПЕРШИЙ КРОК У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ ТА ПРОФЕСІОНАЛА ВИСОКОГО РІВНЯ

Н. В. Можайкіна

кандидатка економічних наук, доцентка, доцентка кафедри економічної теорії та міжнародної економіки, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, Україна, м. Харків

Мета вищої освіти – дати людині практичні навички та теоретичні знання для вирішення завдань, пов’язаних з її майбутньою професійною діяльністю. Перш за все варто визначитися, яке місце в житті ви відводите професійній

діяльності в даний момент, і як ця ситуація може змінитися з роками. У сучасних умовах існує не тільки величезний вибір спеціальностей, а й маса варіантів переходу в суміжні галузі навчання без відриву від виробництва, отримання додаткового заробітку. Зараз у контексті з роботою дедалі частіше йдеться про найбільш повне розкриття інтелектуального, творчого та особистісного потенціалу. Рамки розширилися настільки, що дуже легко розгубитися – особливо молодим людям, які ще не розібралися, що їх найбільш приваблює. Добре, коли є можливість випробувати різні варіанти, придивитися, отримати добру пораду. Якщо такої можливості немає, залишається керуватися загальними принципами вибору.

У ринкових умовах важливо орієнтуватися, які професії найбільш затребувані, і в яку суміжну сферу можна буде піти, якщо вимоги ринку зміняться. Перш за все, звичайно, слід мати вищу освіту. Середня професійна освіта може стати гарною підмогою, але справжню впевненість зараз дає тільки вища освіта, а іноді й дві вищих. Про це говорять цифри: річний дохід фахівця, який отримав вищу освіту, збільшується практично в півтора рази. За всю свою кар'єру він у середньому може заробити більше на 76 %. Такими можливостями не слід нехтувати. Освіта надає індивіду ресурси, необхідні для побудови ефективної – в різних аспектах – професійної та життєвої кар'єри, для становлення його як фахівця та громадянина. У зв'язку з цим величезного значення набувають збереження й підвищення мотивації до освіти, надання широкого доступу до якісної освіти високого рівня, розвиток додаткової освіти, просування до освіти протягом усього життя.

І перше, з чим стикається майбутній студент, це – вступний іспит (у нас – ЗНО), який дає можливість визначити здатність особистості опанувати знання й формуватися як професіонал. Це, по суті, не тільки перевірка знань, а ще й особливий процес, у ході якого відбираються кращі абітурієнти. Чим більше у абітурієнта «інтелектуальний багаж», тим більше у нього шансів успішно пройти іспит (ЗНО). І в кожній країні світу це має свою специфіку.

У Китаї результати вступного іспиту визначаються тільки комп'ютером. Це робиться для виключення людського фактора. Будь-які списування, використання шпаргалок та інші подібні трюки караються довічним позбавленням волі, і шансу бути помилуваним або перескласти іспит практично немає. А про те, щоб вступити до ЗВО за гроші, не йдеться взагалі. До речі, уряд Китаю спеціально виділяє з казни кошти, щоб було можливим зберегти всі екзаменаційні квитки в таємниці. А ось мета американських екзаменаційних тестів – не тільки і не стільки оцінити знання учня з основних предметів,

скільки спрогнозувати його готовність до навчання у виші. І такий підхід має відчутні плюси, оскільки для висококласного фахівця володіння однією теорією недостатньо. Важливо бути дисциплінованим, креативним, налаштованим на успіх і впевненим у власних силах.

У ЗВО Ізраїлю вступники повинні скласти психометричний іспит, результати якого вважаються дійсними ще 7 років! Брати в ньому участь можна скільки завгодно разів, але між спробами здати його повинно пройти не менше півроку. Психометричний іспит – це єдиний вступний іспит в усі університети Ізраїлю. Тут перевіряються вербальні здібності абітурієнтів (словниковий запас, логічне мислення, вміння розуміти й аналізувати академічні тексти), математичні здібності (уміння оперувати числами, працювати з математичними поняттями, аналізувати таблиці й графіки) і знання англійської мови (в час глобалізації англійська стає загальносвітовою академічною мовою).

Проте численні дослідження показують, що психометричний іспит дає правильний прогноз: у більшості випадків абітурієнти, які отримали високу оцінку, досягають більших успіхів у навчанні, ніж ті, хто отримав низьку оцінку. Встановлено також, що серед різних засобів відбору поєднання результату психометричного іспиту й оцінок атестату зрілості є найкращим способом прогнозування успішності майбутнього фахівця.

Світова статистика показує приклади того, як добробуту в країні відповідає високий рівень освіти населення. Можна обговорювати, що є причиною, а що – наслідком, але наявність відповідностей очевидна. Інтереси особистості, суспільства і держави – не одне й те ж, але по відношенню до освіти ми спостерігаємо чудовий збіг, який може бути імпульсом до спрямованої активності влади, інститутів громадянського суспільства, сфери освіти та громадян.

СТАЖУВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ У МІЖНАРОДНИХ ФІРМАХ: МОЖЛИВОСТІ ТА ПРОБЛЕМИ

О. С. Марченко

докторка економічних наук, професорка, професорка кафедри економічної теорії
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, Україна, м. Харків

Одним із важливих критеріїв вибору абітурієнтами ЗВО та певної освітньої програми з економіки є можливість стажування у міжнародних фірмах, що є